

تاریخ :
۱۸ / ۱۲ / ۱۴۰۹

جلسه :
۷۶

اصول فقه

بحث و ضعف
(ضعف تخصی و نواعی)

جلسه دروس خارج

بررسی اقسام وضع شخصی و نوعی

نوعی	شخصی	مثال	وضعیت هیأت و ماده	
-	همه اصولیون	زید	هیأت معین + ماده معین	۱
مرحوم عراقی	مرحوم آخوند و مرحوم اصفهانی	«ض ر ب» برای «زدن»	ماده ثابت + هیأت متغیر	۲
اکثر اصولیون	آیت الله وحید	فاعل (صادر کننده فعل)	هیأت اسمی ثابت + ماده متغیر	۳
همه اصولیون	-	هیأت جمله اسمیه	هیأت نسبت ثابت + ماده متغیر	۴
مرحوم آخوند	-	رفع (دال بر فاعلیت)	هیأت اعرابی ثابت + ماده متغیر	۵

نظر مرحوم عراقی نظر مرحوم اصفهانی

شخصی		«ض ر ب» برای «زدن»	ماده ثابت + هیأت متغیر	۲
نوعی	هر دو نوعی هستند	فاعل (صادر کننده فعل)	هیأت اسمی ثابت + ماده متغیر	۳

قسم دوم و قسم سوم = وضع نوعی

علت نوعی بودن وضع مواد = می توانند در ضمن هر هیأتی به وجود آیند.
علت نوعی بودن وضع هیئت = می توانند در ضمن هر ماده ای به وجود آیند.

مرحوم عراقی

مبنای
مرحوم
اصفهانی

اشکال : چه فرقی بین این دو صورت است ؟

- اگر علت شخصی بودن وضع در مواد : تشخّص بالذات «ض ر ب» است

جواب می دهیم : هیئات هم دارای تشخّص بالذات هستند و فاعل از مفعول متفاوت است

- اگر علت شخصی بودن وضع در مواد : وزن نداشتن «ض ر ب» است

می گوییم : در هیئات هم این چنین است و ماده ای ندارند.

فرق بین ماده و هیئت:

ماده = به **تنها یی** می تواند لحاظ شده و وضع شود

هیئت = به تنها یی و بدون لحاظ ماده نمی توان تصور کرد و باید **جامع عنوانی** مورد لحاظ قرار گیرد.

بيان احتمالات در فرق بين «ماده و هيئت»

طبق نظر مرحوم اصفهانی

باطل	ماده، تشخيص بالذات دارد بر خلاف هيئت	احتمال اول
	ماده، وزن ندارد بر خلاف هيئت	احتمال دوم
صحيح	ماده، مى تواند به تتهايي لحظه شود بر خلاف هيئت	احتمال سوم

اعراض در عالم خارج، وجود استقلالی ندارند

ولی در ذهن دارای لحاظ مستقل هستند

هیئت، شکلی است که بر «ض ر ب» عارض می شود؛ شکل از جمله اعراض است

= هیئت دارای لحاظ استقلالی است

اشکال آیت الله وحید به
مرحوم اصفهانی

هیئت، همانند «عرض» است نه «معنای حرفی»

علت : اگر معنای حرفی بود، عین ربط بود و امکان لحاظ استقلالی نداشت

کلام شیخنا الاستاذ، بر مبنای خودشان (که هیأت را دارای معنای حرفی نمی دانند)

صحیح است

ولی بر مبنای مرحوم اصفهانی که هیأت را دارای معنای حرفی می داند، کامل نیست

ما می گوییم